

Kozy, vozy, bum

Dnes krátce po poledni se srazila vozidla vskutku nezvyklá. Kozy s automobilem značky Ford.

Neuvěřitelné, ale je to tak! Koza, ba dokonce dvě. Uprostřed Chicaga na hlavním tahu z města. Heslovitě a stručně popsáno, leč pravdivě. S touto kuriozitou dnes na policejní stanici dorazila službu konající hlídka. A krátce popsala situaci kapitánu místního okrsku. Sám kapitán na tuto skutečnost zíral s pusou doslova otevřenou dokořán. Ovšemže nebyl jediný! Očitý svědek nehody vylíčil situaci takto: „Jel jsem a najednou se objevilo na silnici něco černého, velkého.“

Přehání, oním objektem byla černá koza standardních rozměrů. Podle rozboru našich redaktorů ono stvoření pochází ze sbírky vášnivého milovníka přírody a všeho možného zvířectva. Nešťastnou shodou okolností porušila plot a utekla. Nehoda se obešla bez zranění, pouze se škodou na vozidle modré barvy.

Koza usměrněna!

Nejcennější diamant v Chicagu

Diamant ze sbírky faraona Tutanchamona, pravým jménem Achnatona, je ode dneška vystaven v chicagské galerii národního umění. Tisíce návštěvníků mohou celých čtrnáct dní sledovat nejstřeženější diamant světa „Černá perla“!

Sbírka faraona Tutanchamona byla nalezena roku 1932 proslulým egyptologem Howardem Carterem. Podle legendy je na ni uvalena kletba, jež praví: „Ten, kdo otevře Tutanchamonovu hrobku, zemře.“ Carter tak vysokou daň musel zaplatit také. Pět let po nalezení a odpečetění komnat zemřel na uštknutí jedovatého štíra. Přesto oběť v porovnání s tím, jaké dědictví jsme získali, je přiměřená. Howard Carter se proslavil stejně jako jeho sbírka.

Po evropských městech Vídni, Basileji a Brně zavítala i do první destinace mimo Evropu. Do Chicaga! V první části výstavy vás čekají obrazové materiály na téma: „Život ve starověkém Egyptě“. Zde vám bude přiblížen každodenní život za vlády egyptských faraonů od zemědělství po život ve městě, chrámech a na vesnicích. Po seznámení s životem a smrtí se dostane na sérii plaket s historií Egypta. A následně už se dostáváte k věci, kvůli níž

bezpochyby do galerie světového umění zavítáte. Každou půlhodinu jste vyzváni průvodcem k nástupu na prohlídku nejcennějšího diamantu na naší planetě. Vstup obrovským kamenným portálem ve tvaru pyramidy je první, co uchvátí vaše smysly. Vcházíte do úplné tmy, kde nevíte, co vás čeká. Vlevo od vás se rozsvítí první vitrína a kdesi v dáli zní hlas, jež se pomalu, ale jistě přibližuje a seznamuje vás s taji komnaty samotných králů. Pokračujete přes hrobku, přijímací místnost až k sálu nepředstavitelných rozměrů, kde se s vámi průvodce rozloučí a nechá vás volně se pohybovat mezi exponáty. Uprostřed sálu stojí na zlatém podstavci ČERNÁ PERLA.

Hlava Černé perly

Černá perla vznikla jako práce královských řemeslníků v třetím roce panování Tutanchamona. Hlava diamantu je vyrobena z atypické formy rudého diamantu, jež se těžila pouze do panování Alexandra Velikého, kdy byl vytěžen poslední kus. Díky snaze egyptských kněží ovšem Černá perla přežila jako jediná. Podstava je ze zlata pocházejícího z nalezišť v Dolním Egyptě při toku

Nilu. Z vrchní strany po obvodu jsou vyryty znaky Tutanchamona: „Víra, čest, láska a moudrost.“ Bok zdobí jméno jeho matky a otce. Pokud diamant obrátíme a podíváme se na spodní stranu, uvidíme malou díрку uprostřed

Policejní ředitel odpovídá na otázky

Dnes jsme si na paškál vzali policejního ředitele zdejšího okrsku. Bude odpovídat na dotazy zaslané našimi čtenáři.

První dotaz pocházející z řad našich věrných čtenářů je na téma bezpečnosti. Jedna z nejslavnějších věcí, diamant Černá perla, bude k vidění v Chicagském muzeu. To si bezesporu zaslouží víc než větší bezpečnostní opatření. Jak toho docílíte? No, uvolnil jsem velkou většinu policistů ze služby a přesunul je právě na hlídání objektu. Posíleny byly řady nočních hlídačů a ve stejném počtu byli dosazeni denní hlídači. A co hlídání samotného objektu?

No tak, to nebude třeba, protože občané Chicaga jsou spořádaní, a proto bude probíhat pouze klasická noční hlídka policie.

Dobře a místnost se samotným diamantem bude nějak střežena navíc, nebo jen jak bylo popsáno v první otázce?

hvězdy. Zde byl uložen jed, který si mohl faraon aplikovat, pokud byl v nebezpečí a nebyla šance úniku.

Inu, to je těžká otázka. Asi ano. Počítáme s umístěním čtyř ozbrojených mužů přímo v místnosti. Budou nocovat spolu s diamantem uzavření mříží, jež má pouze jedno vypínání umístěné v předchozí

místnosti. Ven se nedostane nikdo.

Ale dovnitř ano, když je vypínání pouze venku?

Ne, není možné, o to se postarají moji muži v objektu muzea.

Otázky nám zaslal ctihodný občan Don Corleone.

Minirozhovor

Don Corleone

Dnes jsme našim věrným čtenářům připravili minirozhovor se slovným občanem a majitelem prosperující firmy Donem Corleonem.

Pane Corleone, chtěl bych Vás zde

nejprve přivítat. První otázka, co říkáte na takový unikát jako je Černá perla? Takové skvosty dokázali udělat jen zruční řemeslníci

v období Starověkého Egypta.
A navíc, materiály použité na
výrobu, ty už dnes sháníte
opravdu těžko.

A tento skvost se dostal
právě k nám.

Ano, je to úžasné, ba dokonce
skvělé mít tento unikát právě
v naší galerii národního
umění.

Zapůjčil jsem Vám
k prostudování rozhovor
s policejním ředitelem,

myslíte, že zabezpečení je
adekvátní?

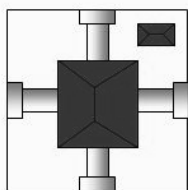
Víceméně si myslím, že ano.
Bezpečněji už se nikde cítit
nemůže.

Zrozeno ze šrotu

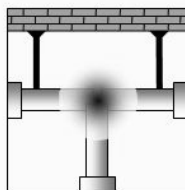
aneb válečné pevnosti - zábava pro ty nejbohatší

Inženýr John Jester začal již před několika lety zkupovat největší americká šrotoviště včetně těch, kde se ukládá technika vyřazená po Velké válce. A zatímco celou zem sužuje hospodářská krize, dělníci jsou ve velkém propouštění z továren a rodiny pomalu nemají co jíst, inženýr Jester přichází se svým podnikem pro nejbohatší smetánku Spojených států. Z nejrůznějších součástí na zakázku sestavuje obrovské pojízdné pevnosti, pomocí kterých si gangsteři vyřizují účty. Na speciálním střeženém pozemku se pohybují opancéřované obludy tvořené starými vrtulemi, pásy z tanků, zubovými beranidly a především malými děly a silnějšími kanóny.

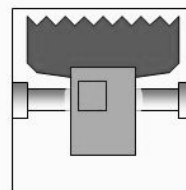
Vzhledem k častým poruchám omezil inženýr Jester stavbu pevností pouze na tyto součásti:

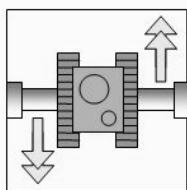
Centrum pevnosti

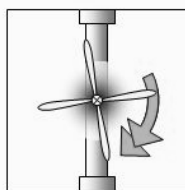
Zed'

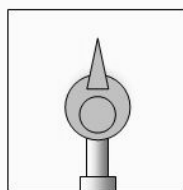
Kombajn (ničí dotykem)

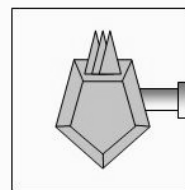
Tank
(pohybuje pevností)

Vrtule
(otáčí pevností)

Dělo
(neprostřelí zed')

Kanón
(prostřelí zed')

Diamant ukraden!

V minulém čísle jsme vám přinesli informaci o Černé perle. Bezesporu se stane nejdiskutovanějším exponátem vystaveným v galerii světového umění. Byl ukraden!

Nikdo neví, jak se to mohlo stát, ani kdo to udělal. Podezření padá na klan Irů, více nám vyjasní policejní kapitán místní policie: „No, nevím, co vám k tomu mám říct. Případ je zahalen rouškou tajemství. A je na něj uvalen zákaz podávání informací.“ Ovšem naši reportéři dokázali zjistit, že se na místě krádeže našla květina z klopky irských občanů města. K informaci se vyjadřuje náš sicilský chleboďárce Don Corleone: „Je to nestoudnost, mafie začíná ovládat naše město a policie není schopná s tím něco udělat! Pokud se prokáže, že za tímto podlým činem stojí opravdu Irové, budu stát v první řadě a žádat jejich potrestání.“

Don Corleone vystihl situaci naprosto přesně. Situace ve městě začíná být neúnosná a policie si neví rady. Sice nám policejní kapitán připomněl zákaz podávání informací z místa činu, ovšem myslíme si, že situace je jiná. Policie neví, co má dělat!

Dokladem tohoto našeho možná překvapivého, ale jistě pravdivého úsudku může být i následující krátký rozhovor s chicagským policistou, který si nepřál být jmenován:

Proslýchá se, že v muzeu službu konající policejní hlídka totálně zklamala při střežení tak drahocenného pokladu, jakým bezesporu Černá perla je...

Ale to jsou úplné bláboly! Já sám jsem při hlídce prokázal patřičnou dávku osobní statečnosti, ale když jich na mě bylo tolik...

Tolik? Chcete říci, že celá krádež byla promyšlenou akcí početné skupiny zlodějů, kteří vás překvapili svou převahou?

No jasně! Bylo jich aspoň dvacet, všichni byli po zuby ozbrojení, ale sotva jsem jich patnáct zlikvidoval vlastní brokovnicí, došly mi náboje, ale neztratil jsem hlavu a pětma jsem zlikvidoval zbytek.

Dvacet? Zbytek? Jak je tedy možné, že se Černá perla ztratila, když jste všechny pachatele zneškodnil?

To je právě to, co mi není jasné... Prostě, nevšimnul jsem si, že by tam byl ještě někdo další... Ono taky stát osaměle proti dvaceti po zuby ozbrojeným a všeho schopným vrahounům není žádná pr..., tedy pardon, sranda. Zkusil sis to někdy? A ještě k tomu hlídat úplně celý prostor muzea, to by nedokázal nikdo.

No, to asi ne. I u vás mi to připadá trochu přehnané...

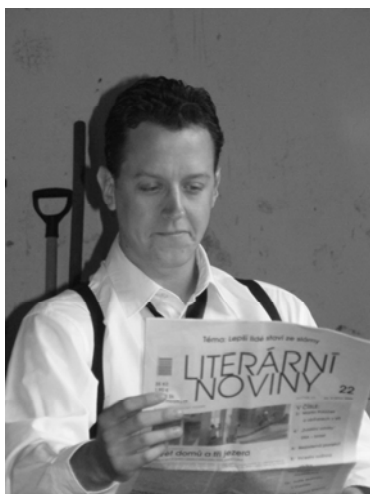
Jak přehnané?! Jestli chceš do držky teď hned, tak řekni, ty novinářské šmejde!

Ne, to ne! Já jen, že byste si zasloužil vyznamenání za statečnost, kdyby to všechno byla pravda.

Máš naprostou pravdu a právě sis zachránil život. A pamatuj si jednu provždy - já nekecám!

Pan Angelo Perudžíny novým šéfem dobročinného koncernu!

Před několika hodinami vystoupil tiskový mluvčí chicagského dobročinného koncernu *Helpino* s překvapivým prohlášením. Don Corleone, ctihodný občan našeho města, se po mnoha letech náročné a blahodárné práce rozhodl odejít na zasloužený odpočinek. Jeho nástupcem se nestal nikdo jiný než pan Angelo Perudžíny, po celá léta jeho skutečná pravá ruka, člověk, který ho nezištně zastupoval při mnoha obchodních jednáních a který věrně chránil jeho bezúhonnou pověst. Sám Don Corleone se dle slov tiskového mluvčího rozhodl velmi rychle a zodpovědně ve prospěch dalšího rozkvětu naší (ano, opravdu naší!) dobročinné organizace a právě jméno Angela Perudžínyho je pro něho dostatečnou jistotou, že jméno podniku bude i nadále vzkvétat.

Angelo Perudžíny je jméno, s nímž se snad setkal každý vnímavý občan našeho města. Jedná se o člověka velmi pracovitého a respektovaného. Jeho vysoký morální kredit by mohl být vzorem pro každého z nás. Na veřejnosti působí velmi skromně, ba zakřiknutě, jeho příjemný hlas často slýcháme při neformálních debatách v chicagském rozhlase, při nichž mnohokrát prokázal svůj důvtip, inteligenci a neotřelý smysl pro humor. Přejme novému řediteli koncernu *Helpino* hodně zdraví a pracovních úspěchů!

Z deníku Policejní akademie

Tento týden úspěšně završila vysokoškolské vzdělání další řada studentů na policejní akademii města Chicaga. Noví příslušníci naší úspěšné policie se budou starat o veřejný pořádek v ulicích města.

Přinášíme vám seznam nových strážníků města Chicaga:

S nejlepšími výsledky a s červeným diplomem prospěli sgt. Adriano Mendetti, sgt. Christiano Ronaldeto, sgt. Paolo Nedvedini a sgt. Carlo Poborskini, s modrým diplomem studium zakončili sgt. Pietro Cosmosi, sgt. Adriana Magoretti, sgt. Francesco Tutosi a Izabela Pankaci. Nejlepším budoucím policistou se zkouškovým průměrem 1,0 a s červeným diplomem k tomu se stal **John Smith** a zařadil se tak mezi nejlepší studenty školy vůbec...

Razie ve městě!

Policie, aby si částečně vyžehlila problémy ze sobotní noci, udělala razii u podezřelých osob.

Nedá se říci, že razie byla zrovna úspěšná. Nicméně policie ukázala, že nezhálí a snaží se nejcennější diamant světa najít stůj co stůj. Sic hlavní podezřelí jsou přímo irští občané, razie byla provedena u klanu

přistěhovalců z Československa. Individua v počtu čtyř osob byla usměvavá a dělala si z policejní eskorty srandu. Ovšem postupem času, kdy policie přitvrdila, se vše obrátilo. Přiznání se z nich jen sypala. Bohužel, dalším důsledným vyšetřováním se ukázalo, že stopa je nesprávná a policejní hlídka se musela druhý den vrátit. Češi slíbili, že už nebudou lhát, a podepsali přísahu. Pro příště policie bude tvrdší, a proto budiž oni výstrahou všem ostatním.

Zrozeno ze šrotu

aneb válečné pevnosti - zábava pro ty nejbohatší. Dnes přinášíme pokračování ze společenské hry chicagské smetánky.

Vzhledem k nevídanému zájmu o novou zábavu a záplavě dotazů na podrobnější pravidla hry inženýra Jesterů, které zavalily naši redakci, přinášíme nejnovější verzi pravidel, která platí pro stavbu vlastní obrněné pevnosti z vrakoviště. Nezapomeňte, že: spojka musí navazovat na spojku (nelze ji napojit na díl, který spojku nemá), ovšem z pevnosti ven spojky trčet mohou. Nejprve si postavte první patro 5x5 dílů, které je nutno ukázat rozhodčímu (v žádném případě ji nesmí vidět protihráči). Pak je možné dostavit druhé patro 3x3 díly. Když upadne díl, pak upadnou i všechny ostatní díly, které jsou s ním spojené.

Občané, pomozte!

I vy se můžete stát spoluautory svých oblíbených novin.

Vážení čtenáři, našemu listu leží na srdci blaho města Chicaga a jeho ctihodných obyvatel, proto vás pravidelně, pravdivě a objektivně informujeme o dění v našem městě. Naši reportéři nasazují životy v honbě za

informacemi, které se platí zlatem. Přispějte i Vy k informovanosti všech, kterým osud našeho města není lhostejný. Všechny informace, které uznáme za vhodné zveřejnění, budou po zásluze honorovány. \Vámi zapsané zprávy bude s radostí přebírat a posuzovat naše reportérka Peggy McKean.

Den svatého Patrika

17. březen je pro Iry po celé zemi státním svátkem. Na každém rohu najdete stánek s tmavým irským pivem a s whisky. Den svatého Patrika dostal jméno podle patrona Irska svatého Patrika.

Na území Irské republiky je den sv. Patrika uznávaný jako státní svátek, kromě Irska slavnosti oficiálně propukají také v provinciích Kanady Newfoundland a Labrador a na ostrově Montserrat. Neoficiálně je svátek rozšířen po celé zeměkouli, především v oblastech, kde je početná irská skupina obyvatelstva. Nejvíce pak v zemích jako Kanada, USA a Austrálie. V neposlední řadě si postupně začíná získávat oblibu i po celé Evropě. Hlavním znamením celých oslav je zelený trojlístek a typickou barvou je zelená. Tyto dvě národní oslavy se projevují zejména nošením zeleného oděvu s trojlístkem. K jídlu se podává jak jinak než jídlo v zelené barvě, tj. těstoviny, nebo zelená zmrzlina.

Svatý Patrik žil a působil v době starověku, byl to

křesťanský duchovní, mnich a hlavně misionář pocházející z římské Británie. V druhé polovině 5. století přesídlil do Irska, kde začal éru pokřesťanství Irska. Bohužel v dnešní době není přesně známa působnost sv. Patrika, současní historikové pochybují o některých činech, jež měl Patrik vykonat. Dle jejich soudu spíše patří misionáři Palladiusovi. Život sv. Patrika nelze s jistotou přesně datovat. Ulsterské anály udávají jako rok narození 387 a rok úmrtí 461, obě data však byla zpochybněna. Víme, že sv. Patrik pocházel ze vznešené velšanské rodiny a jeho původní jméno znělo Maewyn Succat (resp. v polatinštěné verzi

Magonus Succetus). V šestnácti

letech byl unesen otrokáři do Irska, odtamtud po šesti letech uprchl a vrátil se domů. Poté

Socha sv. Patrika na stejnojmenné hoře

se stal mnichem a vrátil se do Irska, kde misionářsky působil v druhé polovině 5. století. Jeho přesné postavení není jasné, pravděpodobně byl biskupem či opatem s biskupskými pravomocemi. Podle tradice byl prvním opatem a biskupem z Armagh, ovšem tato informace není podepřena žádnými solidními podklady.

Z policejního deníku

Včera večer se na policejní stanici udála další nevídaná věc. A opět nám ji policejní ředitel vylíčil do našeho policejního deníku. Příhoda má název „Ztráta kartáčku“.

Naše příhoda se stala při výsledku vězně chyceného při krádeži diamantu v chicagské galerii národního umění. Přímo uprostřed výsledku se ve dveřích služebny zjevil malý chlapec, jehož zubní kartáček a pasta se ztratily. Policie byla událostí naprosto rozhozena, ovšem podařilo se jí zareagovat, tato kuriozita byla přidělena sgt. Marplové. Při důkladném vyšetřování se ukázalo, že stopa vede do centrálních koupelen v oblasti městské plovárny. Bohužel ani sgt. Marplová ani nikdo jiný z policejního sboru nedokázal prošetřit, co se stalo. Nakonec vše rozřešil trochu podivně sám kapitán stanice, když přinesl kartáček. Ovšem naše redakce má pochyby. Nalezený kartáček určitě není ten pravý, ale co se dá dělat. Policie se snažila, seč mohla, aspoň to musíme ocenit.

Novinový pamflet

Senzace je na světě. Na desáté Avennue se včera podařilo skupince mladých lidí doslova vyštourat novinky ohledně diamantu.

Jsme očití svědci krádeže diamantu Černá perla. Naše parta se byla včera navečer podívat do muzea na tento skvost. Z muzea jsme odcházeli asi ve 20:00. Sedli jsme si na lavičky, které jsou před muzeem, dali jsme si svačinu a chystali se jít zpátky domů. Vtom se z muzea vyřítil kapitán policie a nervózně se kolem sebe rozhlížel. Náhle zakopl, z kapsy na prsou mu vypadla Černá perla a on ji rychle sebral a zastrčil zpátky do kapsy. My jsme chtěli samozřejmě zasáhnout, ale kapitán a ostatní policisté odjeli neznámo kam.

Redaktorka na návštěvě

Chicagský policejní okrsek zevnitř.

Jak je naším dobrým zvykem, přinášíme vám reportáže z různých míst v Chicagu. Tentokrát měla naše reportérka domluvenou návštěvu na místní policejní stanici. Jaké bylo její překvapení, když v domluvenou hodinu na stanici nezastihla kapitána Dicka Ybereho, ale jen jeho podřízené, sgt. Marplovou a sgt. Lescautovou. Podle jejich vyjádření je neúčast jejich nadřízeného na stanici na denním pořádku. Dámy seržantky popsaly kapitána Ybereho jako naprostého nelidu, který své podřízené dře z kůže, ale osobně jim příliš dobrým příkladem nejde. Sám kapitán, když se konečně uráčil dostavit, se vyjádřil velmi pochvalně o našem listě, ale kromě toho zahrnul naši reportérku jen několika neurčitými chlácholivými frázemi. Nezbyvá než se ptát: „Občané, skutečně se cítíte v bezpečí s tímto policejním bossem?“

Zrozeno ze šrotu

*aneb válečné pevnosti - žhavé informace ze světa americké smetánky;
třetí část*

The Chicago Times obdrželo od spolehlivého zdroje velice znepokojivé informace o údajné tragédii válečných pevností. Před pár dny inženýr John Jester dostavěl své stroje a zahájil první souboj. Už po pár hodinách však pevnosti dokázaly zničit celý areál a v jednom místě dokonce železobetonový plot (k úhoně přišlo naštěstí pouze stádo divokých sviní). K obecné nespokojenosti majitelů válečných pevností Jester vytvořil pravidla hry, která se musí v dalším souboji striktně dodržovat.

Všechny akce pevností se odehrávají postupně (nikoli najednou) v určeném čase, tedy v kole. Jedno kolo znamená postupné odehrání akce všech hráčů. První kolo začíná vylosovanou pevností a následuje pevností po levici. V prvním kole stroje pouze obsazují výhodné pozice a vzájemně na sebe neútočí (mohou však používat kombajny, děla a kanóny k odstranění překážek).

Po Jesterově naléhavém dopisu uvádíme na pravou míru faktickou chybu, které jsme se v minulém čísle dopustili. Pokud na pevnosti nějaká část odpadne, neodpadnou všechny díly, které jsou s ní spojené, ale pouze ty, které na odstaveném dílku drží (tj. nejsou jinak napojeny na centrální část pevnosti).

Oslavy irského svátku v Chicagu

Zeleno v ulicích.

Jak jste již byli informováni prostřednictvím našeho listu, včera probíhaly oslavy na počest sv. Patrika, patrona všech Irů. Ve všech irských hospůdkách se scházely zeleně oděné skupinky slavicích, zpívaly irské písně a napájely se pivem. Všichni hospodští, kteří se včera rozhodli pro stylovou zelenou výzdobu a neváhali čepovat pravé irské pivo, měli výdělek zaručen. I ti spoluobčané, kterým tento svátek nic neříká, byli nakaženi jásavou atmosférou v ulicích města, a tak jsme byli svědky nevídaně tolerantního jednání dokonce i z řad protiirsky smýšlejících skupin a jedinců. Nebylo žádným překvapením, když se v jednom lokále objímali Irové s Italy, a dokonce víme o jednom Irovi, jehož jméno se nám bohužel nepodařilo spolehlivě zjistit, který odmítal pít pivo, a přesto nebyl svými soukmenovci nijak sankcionován! Nebudeme se zabývat nepořádkem, který zůstal po oslavách v ranních ulicích, metaři měli co dělat, aby pozůstatky zelených standart a praporků z ulic vyčistili.

Redaktorka na návštěvě aneb Inkognito v baru.

Stává se nepříjemnou skutečností, že některé noční lokály v Chicagu nabízejí pokleslou zábavu toho nejhrubšího zrna. Naší redaktorce se včera podařilo do jednoho takového lokálu podívat na vlastní oči. Byla nucena podplatit několik zaměstnanců podniku, aby se na dobře střežené místo nakonec úspěšně vloudila.

Představte si spoře osvětlený lokál, podivného týpka za barem a skupinku lehkých děvčat s koketním výrazem ve tváři. Samozřejmě si přidejte ruletu a pár nezbytných karetních stolků. A hosté tohoto podniku? Čekali byste jistě chicagskou spodinu, kriminálníky a pochybné zbohatlíky, ale byli byste překvapeni, kdo všechno navštěvuje takové podniky. Napadlo by vás například, že se v lokále objeví šéf chicagské policie?! Jistě, pokud by přišel podobný podnik zkontrolovat a majitele a jeho veselé společníce pozatýkat. Jenže pan kapitán Dick Ybere, který nejmenovaný pochybný podnik navštívil, nepřišel pracovně. Cíl jeho návštěvy byl ryze soukromý: vyhodit si z kopýtky a pobavit se s veselými a hravými společníky, jejichž morálka je silně pokleslá. Aby toho nebylo málo, pan kapitán nejen laškoval s děvčaty, ale také pil tvrdý alkohol a hrál karty!!! A když propil a prohrál v kartách celou svoji výplatu, jal se vsadit do banku svou služební výzbroj a výstroj. Kromě toho přihodil nějaký broušený kámen, bohužel se však našemu zdroji nepodařilo zjistit, zda šlo jen o lacinou napodobeninu, či opravdový polodrahokam. Ovšem informovaný čtenář si jistě sám může dát do souvislostí náš článek o krádeži Černé perly z minulého čísla a dnešní reportáž z podniku pochybné kvality. Nezbyvá než doufat, že policejní nováčci, jejichž

nábor před nedávnem proběhl na chicagské policejní stanici, se budou opravdu řídit heslem: „POMÁHAT A CHRÁNIT“ a nebudou si brát příklad se svého kapitána, který zatím pomohl pouze sobě a jestli něco kdy chránil, tak pravděpodobně jedině vlastní zájmy.

Dick Ybere : „Nestoudnost nejhrubšího zrna! Nechám ji zavřít, až zčerná!!!“

K výše uvedené reportáži naší redaktorky, v níž kapitán chicagské policie figuruje jako pravidelný návštěvník pochybných nočních podniků, jsme v zájmu objektivity nechali vyjádřit i druhou stranu. Kapitán Dick Ybere si nejprve pozorně přečetl výše uvedený článek, přičemž postupně brunátněl ve tváři a těžce supěl, až nakonec celý rudý vzteky vyskočil ze židle a s nataženým revolverem málem odpráskl našeho fotografa, který se ho snažil v danou chvíli vyfotografovat. Naštěstí trefil pouze objektiv fotoaparátu, který se nebohému kolegovi houpal u boku, před další střelou jej uchránil jen rychlý zákrok přihlížejících policistů, kteří jej posadili zpět na židli a na k smrti vystrašeném fotografovi vymámili přísahu, že tentokrát fotit nebude... Za trvalého dozoru svých podřízených nakonec kapitán odpověděl na několik otázek:

Vážený pane kapitáne, v reportáži naší redaktorky z jednoho nejmenovaného chicagského nočního podniku figurujete jako pochybný návštěvník, který si sem přišel „vyhodit z kopýtko a pobavit se s veselými a hravými společníky“. Co tomu říkáte?

Je to nestoudnost nejhrubšího zrna, která naopak svědčí o pochybné práci vás, novinářů, schopnejch sprostě pomlouvat počestný vobčany! Kdybych tu k... (následovalo několik hrubých vulgárních výrazů na adresu naší redaktorky, které jsme v zájmu slušnosti a serióznosti našich novin odmítli otisknout - pozn. red.) měl tady před sebou, na místě bych ji vodprásknul za pomluvy. Spravedlnosti však stejně neujde - nechám ji zavřít za pomluvu, až zčerná, s... (následovalo několik hrubých vulgárních výrazů na adresu naší redaktorky, které jsme v zájmu slušnosti a serióznosti našich novin odmítli otisknout - pozn. red.) jedna!

A nemyslíte si, že paní redaktorka má ke svým tvrzením důkazy, například fotografie? Pochybuji, že bez nich by se k nim na stránkách našich novin odhodlala...

Jestli pochybuješ, tak se spakuj a vodprejskni, ty novinářskej hajzlíku. Ještě jednou ti říkám, že do těchhle pajzlů já zásadně nechodím, jedině tak na povinný vobchůzky...

Dobře, dobře, možná by tedy naše čtenáře zajímalo, jak vy vlastně trávíte své volné večery.

No, jak by - s manželkou posloucháme rozhlas, hrajeme společenský hry, debatujeme s přátelama. Navíc, alkohol já vůbec nepiju, jsem totiž abstinent, jestli tedy víš, co to znamená...

Vím, vím a divím se. Zbývá tedy jediná možnost - že si vás paní redaktorka spletla s někým z Vašich podřízených. Je vůbec možné a přípustné, aby do nočních podniků coby hosté chodili naši policisté?

Jo, tak to je jiná! Svý podřízený samozřejmě po službě nehlídám, ale máme takovej ten exotickejš, teda vlastně etickej kodex policajta a ten musíme všichni dodržovat. Pokud bych zjistil, že někdo z mejch policajtů (a významně se přitom podíval na své podřízené, kteří stále hlídkovali v jeho těsné blízkosti) chlastá v nočních lokálech a muchluje se tam s ženskejma, tak ho hned exemplárně vyrazím.

Tak to jste nás uklidnil. Možná, že byste měl hned začít...

Hazard, choroba dnešní doby?

Dnešní situace ve světě hazardu není tak růžová, jak se může zdát. Pohlcuje nejen mladé, ale i staré, chudé, bohaté. Ale dala by se považovat za chorobu lidstva?

Bohužel, je to choroba, na kterou by mohla lidská populace doplatit. V lepších případech se hráči dokážou odpoutat, než se stane pohroma. Ale jsou zde i tací, kteří nedokážou včas zareagovat a stávají se z nich bezdomovci, vyvrhelové, chudáci. Dokud se toto dělo u dospělých lidí, dalo by se to označit za příznivou situaci. Nyní si však hazard našel cestu i k mladým lidem formou nelegálních her.

Nelegální hazard má několik různých typů. Od lehčích forem, kdy lidé ilegálně sází atp., až po nebezpečný hazard s lidskými životy. Jedním z nejnebezpečnějších je bezesporu Ruská ruleta. Její podstatou je jedna, nebo více kulek v otočném zásobníku pistole. „Šťastlivec“ se pak už jen modlí, aby při „výstřelu“ do spánku nenatrefil zrovna na nábojnici. Ruská ruleta je poměrně dobře placená, ovšem velice nebezpečná a mnohým první úspěch dodává sílu, a tak zkoušejí dále a dále. Někteří jen jednou dále. Ruská ruleta dostala název podle nejoblíbenější hry ruleta. V ní také nevíte, kam vám kulička spadne, stejně jako ona kulka v zásobníku revolveru. A ruská se tato ruleta jmenuje proto, že byla oblíbenou hrou carských důstojníků v Rusku.

Méně ukrutné formy hazardu se provozují v doupatech hříchu, v kasínech. Nebezpečí spočívá opravdu jen v tom, že se dostanete na žebrotu. V porovnání s ruletou ruského typu opravdu maličkost. Rozmanitost hazardu je neskutečná, ba dokonce nepředstavitelná. Od všech druhů karetních her, z nichž nejrozšířenější je Black Jack a klasický poker, přes hrací automaty až po ruletu. Poslední formou hazardu je tzv. hospodský hazard, v němž se hraje o mnohem menší peníze. Zanedbatelné částky.

A nyní otázka k zamyšlení na závěr - opravdu je to choroba, či nikoliv?

Goldie se překvapivě objevila v Chicagu

Slavná zpěvačka, nevlastní dcera Dona Corleoneho, dorazila do našeho města u příležitosti slavnosti spojené s rodinou již zmiňovaného ctihodného chicagského občana a podnikatele.

Bezesporu se jedná o jednu z nejznámějších zpěvaček našeho města. Když byla ještě mladá, přišla o rodinu, ale její talent nepřišel nazmar. Ujal se jí mecenáš města Don Corleone. I díky otcově přízni mohla Goldie vystudovat akademii múzických umění a stát se přinejmenším americkou pěveckou hvězdou číslo jedna. Mezi její největší úspěchy by se dala zařadit několikanásobná výhra v soutěžích, které hýbají světem - v Kamenickém a posléze i v Janovičáckém slavíku. Abych byl přesný ve výčtu úspěchů, v premiérovém ročníku první z výše jmenovaných soutěží neměla v kategorii „Objev roku“ konkurenceschopné protivníky, takže víc netřeba dodat. V následující ročníku ještě dokázal jejímu umu vzdorovat idol jedné malé země ze středu Evropy Karel Gott, ovšem ten se třetího ročníku již nezúčastnil, a tak mladá Goldie od té doby vyhrávala s přehledem všechny pěvecké soutěže.

Něco málo z historie bylo řečeno a nyní přejdeme k současnosti. Goldie bylo včera možné spatřit na centrálním chicagském letišti, kde přistála pozdě večer a ještě téhož večera se odebrala do rodinného sídla

Corleonových, kde se setkala se svým milovaným otcem a potěšila

Goldie po boku svého milovaného otce, ctihodného Dona Corleoneho

ho svou přítomností. Zazpívala na jeho počest svou novou píseň a poté se přesunula do operního sálu slavné La Scaly. Bohužel, její tamější vystoupení před beznadějně vyprodaným hledištěm se neobešlo bez malého zádrhelu; to když jeden nevychovaný divák rušil její skvělé představení. Poté, co byl vyzván, aby předstoupil a zazpíval, koukal jako puk! Naštěstí to byl nakonec první a jediný zádrhel během jinak krásného večera, kdy slavnou Goldie postupně

doprovázely pěvecké sbory z širokého okolí, které si tuto jedinečnou příležitost, zpívat po boku pěvecké Superstar, nemohly nechat ujít.

V samotném závěru Goldie zapěla naši národní hymnu a po mnohaminutovém skandovaném potlesku se všichni diváci mohli rozejít do svých domovů s pocitem, že byli přímými účastníky události, která nemá v kulturní historii našeho města obdoby. Goldie, díky!!!

Goldie v letištní hale před frenetickým davem svých fanoušků zpívá po svém přiletu do Chicaga národní hymnu

Chicagská La Scala letos slaví 30 let své existence

Kdo z obyvatel i vzdělaných návštěvníků Chicaga by neznal La Scalu, slavnou operní budovu se sálem, který svým architektonickým pojetím a akustickými podmínkami patří k nejlepším koncertním stánkům na světě! Vždyť jeho třicetiletá historie pamatuje opravdu hodně.

Na samém počátku její existence nestál nikdo jiný než ctihodný Don Corleone, který hned poté, co jako ředitel své nově vzniklé charitativní organizace *Helpino* vyslyšel přání svých spoluobčanů, aby také Chicago, podobně jako třeba New York, Berlín, Londýn, Praha či Paříž, mělo svůj reprezentativní koncertní sál, ze svých prvních těžce vydělaných peněz nechal vybudovat La Scalu, na jejíž stavbu si přizval řadu nejlepších architektů z celého světa. Podle stavebních plánů jednoho z nich, známého francouzského mistra stavitele Charlese de Billa, tak přímo v centru města vznikla majestátní budova, která se krátce po svém slavnostním otevření v září roku 1906 okamžitě zařadila po bok těch

nejslavnějších a akusticky nejdokonalejších koncertních sálů světa. K nejobdivovanějším uměleckým skvostům patří dvojice majestátních soch, které z obou stran zdobí průčelí honosné budovy. Jedna z nich představuje prezidenta Abrahama Lincolna, druhá pak nejváženějšího občana Chicaga Dona Corleoneho. Ten se hned od první chvíle snažil do hudebního souboru nově vzniklé chicagské opery přizvat ty nejlepší umělce, a tak není divu, že mnozí z dnes již světově proslulých operních pěvců s láskou vzpomínají na svá nejkrásnější léta, strávená na prknech naší La Scaly.

V roce 1928 se k nim právem přiřadila i jeho adoptivní dcera Goldie, která se záhy stala miláčkem chicagského publika.

Titul mistra světa vybojoval Bubbo Bubbo Zdendo Bubo!

Kdo mohl na vlastní oči zhlédnout v chicagské aréně finálový zápas o titul profesionálního mistra světa v boxu, jistě potvrdí, že se jednalo o jedno z nejdramatičtějších a nejkrásnějších utkání celé boxerské historie. Po úchvatném průběhu, plném nečekaných zvratů, si nakonec vavřín vítězství odnesl Bubba Bubba Zdendo Buba.

V beznadějně vyprodaném chicagském boxovém ringu to mezi natěšenými diváky vřelo již dlouhé minuty před zápasem. Finálový zápas byl totiž očekávanou lahůdkou pro všechny milovníky tohoto mírumilovného sportu, v němž se kloubí vysoký intelekt se siláckým uměním hodným gladiátorů. A tak i tentokrát proti sobě nastupovali borci, jejichž chytrost, fyzická krása a vrcholná boxerská výkonnost byly tím nejzajímavějším lákadlem.

Zápas koučoval jeden z nejlepších rozhodčích světa Luby Bob Novys, který do města dorazil těsně před utkáním speciální leteckou linkou až z daleké Kazaně. Ten hned na úvod přivítal zaplněnou arénu a přivítal vzácné hosty - ctihodné občany Chicaga pana Dona Corleoneho a pana Angela Perudžínyho s dcerou Felinou, jakož i šéfa místní policie Dicka Yberyho v doprovodu dvou krásných dam. A pak už byli do arény pozváni oba dva borci - milovaní američtí reprezentanti Michmellin Schmeling a Bubba Bubba Zdendo Buba, freneticky

povzbuzovaní zcela zaplněným hledištěm. Bylo zjevné, že publikum hned od začátku rozdělilo svou přízeň mezi oba dva boxery, nicméně bylo znát, že více se přece jen přiklánělo na stranu Michmellina Schmelinga, jehož jméno několikrát během zápasu rozezvučelo kovovou konstrukci arény.

Zápas začal ze strany obou soupeřů velmi opatrně - jako by se navzájem otukávali a čekali, co druhá strana udělá. První výpad přišel ze strany Schmelinga. Jeho chytře mířený úder do nižších partií svého těla však Zdendo Buba neméně mistrovsky odvrátil. No, a pak se zápas rozhořel naplno. Nesmírně vyčerpávající výpady se přelévaly z jedné strany na druhou, z obou borců se pot řinul v hektolitrech, a když už se zdálo, že Schmeling svého soupeře udolá, vytáhl Zdendo Buba ze svého arzenálu zbraň nejtěžšího kalibru - levotočivý úder pravotočivou pěstí přímo do Schmelingova pupíku. Ten tuto jedinečnou fintu vůbec nečekal a podobně jako

v semifinále jeho bratr se po Bubově úderu v bezvědomí skácel k zemi. Marné bylo zoufalé povzbuzování početného davu jeho fanoušků v hledišti, marný byl prosebný jekot slečny Feliny, jejíž útrpný pohled na své těžce zkoušené tělo Michmellin několikrát znaveně opětoval. Rozhodčí Novys byl neoblomný a po povinném odpočítávání zápas okamžitě ukončil. Fanoušci Zdendo Buby okamžitě propukly v naprosto nekontrolovatelný jásot. Psala se 3. minuta 3. kola a na chicagském nebi právě vyšly

hvězdy. Hvězdy vítězství pro Bubbu Bubbu Zdendo Bubu. Sláva vítězi, čest poraženému!

Schmeling (vlevo) se právě snaží udeřit Zdendo Bubu do hrudi

Město ve válce!

Po dvou nestoudných a naštěstí nepovedených pokusech o útok na předního činitele organizace Helpino Angela Perudžínyho se město začalo zmítat ve válce. Jak a kdy to skončí?

Včera časně ráno zavítala Felina se svým otcem a ctihodným Donem Corleonem do chudobince pro nezaopatřené děti, kde je po celé ráno obsluhovala. Krátce po začátku směny se objevil ve dveřích první atentátník a s výkřikem „Smrt Perudžínymu!“ vypustil dávku ze svého samopalu. Naštěstí minul, ale také se mu podařilo uprchnout. Po tomto incidentu byla zvýšena ostraha, jenže ani to útočníky neodradilo. V pořadí již druhý útočník vyřadil dva obránce u zadního vchodu a nepozorovaně se dostal až do prostoru jídelny. Nikdo neví, jak se to mohlo stát a irský mafiánský klan již mají lidé za blázny, protože tentokrát se také nepodařilo zastřelit pana Perudžínyho. Druhý útočník začal pálit jako zběsilý, ovšem jediným „úspěchem“, kterého dosáhl, byla smrt místního barmana Jacka, jež se obětavě vrhnul do střel. Vrah vystřílel podle očitých svědků dva zásobníky, než opustil místnost. Nikoho se nepodařilo chytit.

Během dne se nic zvláštního nestalo, byla hlášena pouze občasná střelba na ulicích, ale tomu se přikládá malý význam. Policie se domnívá, že šlo pouze o malé pouliční gangy bez příslušnosti, co se nechali strhnout situací. Dnes krátce po poledni se vše dramaticky vyhrotilo. Dva doposud neznámé klany v našem městě se utkaly v otevřené přestřelce. Co nedokázala vyřešit policie, to se vyřešilo samo. Když se dvě auta střetla, následovala obrovská salva střel ze všech stran. Po vyřazení aut z provozu se zbytek mafiánů střetl v otevřeném boji, při němž bylo dílo dokonáno. Podle svědků se boje údajně zúčastnili jacísi irští bouchači spolu s Johnem Rooneym,

proti nim se prý postavila početná skupina sicilských caporegimů. Jediný, kdo přežil, byl náhodně se připletší Angelo Perudžíny.

Jedinou věcí, kterou se nepodařilo vyřešit mafiánským způsobem, je nalezení ukradené Černé perly, stále ji nikdo neviděl. Tudíž nám její tajemství zůstává zahaleno. Naši kolegové z Velké Británie, která je skutečným domovem Černé perly, nám ovšem prozradili, že se vlastně nic neděje, protože pojišťovna již vyplatila jejího majitele, a to tak vysokou sumou, že krachla. Původní majitelé navíc získali takový kapitál, že jsou nadmíru spokojeni.

Ale nyní zpátky k přestřelce. Policie ukončila vyšetřování a prozradila výsledky celé tragédie. Většina mrtvých byla prošpikována jak řešeto. Na místě se zabavilo neuvěřitelné množství nevystřelených nábojů a také použitých zbraní. U mnohých se zjistilo, že to jsou hledané zbraně z armádních skladů. Automobily byly kradené také. Z civilního obyvatelstva byla pouze lehce postřelena jedna postarší žena, jiné následky na obyvatelstvu nejsou známy. Policie případ uzavřela jako vyřešený. Ale my se ptáme: Jak vyřešený? Nikdo neví, kdo byl opravdovou hlavou sicilské mafie, proč se to stalo a co je s Černou perlou.

John Rooney byl hlavou irské mafie?

Že by se jednalo o další senzační zjištění našich seriózních novin? Raportérům se totiž z dobře informovaných zdrojů, přesněji řečeno od jedné z žen - policistek, která si nepřála být jmenována, aby jí z toho nehrozil nějaký tvrdý postih, podařilo vypátrat, že chrabří obránci našeho města ověřují svou čerstvou domněnku, že pan John Rooney, doposud takřka bezúhonný a včera neznámým pachatelem zabitý občan našeho města, mohl být ve skutečnosti hlavou irské mafie!

Přestože se s největší pravděpodobností jedná o další pitomost, která se zrodila v hlavách našich ochránců veřejného pořádku, rozhodli jsme se o celou věc nakonec hlouběji zajímat pro případ, že by to náhodou přece jen byla pravda. Ostatně, náš dobře informovaný zdroj obě tyto varianty potvrdil: „Nevím, co se honí v hlavě našemu starýmu, ale jednou přišel do roboty

pěkně naštvanej, že ho ty zkurvení Irové zase vokradli, že už k nim do baru nikdy nepáchne a že je všechny zavře. A tak mě úplně samostatně v mé vlastní hlavě napadlo, že by to moh' bejt nějakej mafián, když starej tak vyvádí. Na to u něj nejsme moc zvyklý, že nadává na někoho cizího; obvykle řve jenom na nás. Ale kdo ví, do jeho palice mu nevidím. A potom, co se stalo včera, už

vůbec nic nevím..." Naše reportérka navíc zjistila, že v Chicagu je několik nočních podniků, které vlastní irští podnikatelé, jejichž jména nesmíme zveřejnit, a že někteří z jejich majitelů provozují i sázkové kanceláře, které se zapojili i do organizování sázek na vítěze utkání o titul profesionálního mistra světa v boxu. A v jedné z nich byl údajně spatřen i šéf naší policie, který prý dovnitř vcházel bez svého služebního revolveru, a když vycházel ven, držel dle svědků svou zbraň v ruce a spokojeně si pobrukoval. Navíc, včerejší krvavá přestřelka, o níž vás podrobně informujeme na jiném místě a při níž byl John Rooney zastřelen, může nahrávat našim domněnkám. Uvidíme, jak se bude celý případ dále vyvíjet.

Nekrolog Johna Rooneyho

John Rooney, chicagský občan irského původu, se narodil 7. července 1901 v Dublinu. Po 1. světové válce se se svými rodiči přestěhoval do Chicaga, kde vystudoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou, obor Textilní návrhářství a ihned poté převzal po svém otci prosperující firmu zabývající se výrobou společenských obleků a šatů. Není proto divu, že ve společnosti se pohyboval vždy velmi upraven, ve slušivých oblecích a na jeho pečlivě vyčištěných botách nikdy nechyběly nefalšované psí dečky.

Podle velmi nespolehlivých policejních informací jeho podnik nadále vzkvétal a i to bylo prý důvodem, že byl v roce 1928 zatčen a obviněn z těsné spolupráce s patrně neexistující chicagskou mafií. Během krátkého procesu byl zproštěn obžaloby, od všech obvinění očištěn, a tak se mohl vrátit zpět ke svému počestnému oděvnímu řemeslu, u něhož působil až do osudného včerejšího odpoledne. Dle jeho přátel a známých se jednalo o člověka boдрého, veselého a otevřeného, který dokázal bavit celou společnost. Zároveň se jednalo o člověka, který mnohokrát podpořil městské charitativní organizace bezplatnými zakázkami vadných a těžko nositelných oděvů. Čest jeho památce!